

Odvolaie podané 5. januára 2018: Marine Harvest ASA proti rozsudku Všeobecného súdu (piata komora) z 26. októbra 2017 vo veci T-704/14, Marine Harvest ASA/Európska komisia

(Vec C-10/18 P)

(2018/C 142/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Marine Harvest ASA (v zastúpení: R. Subiotto QC)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolaiteľky

Odvolaiteľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- v celom rozsahu alebo sčasti zrušil rozsudok Všeobecného súdu,
- zrušil rozhodnutie Komisie z 23. júla 2014 alebo subsidiárne, zrušil pokuty uložené odvolaiteľke týmto rozhodnutím, alebo ďalej subsidiárne, podstatne znížil pokuty uložené odvolaiteľke týmto rozhodnutím,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli odvolaiteľke v tomto konaní, ako aj v konaní pred Všeobecným súdom,
- v prípade potreby vrátil vec Všeobecnému súdu na nové rozhodnutie v súlade s rozsudkom Súdneho dvora,
- prijal akékoľvek iné opatrenia, ktoré považuje za potrebné.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojho odvolania odvolaiteľka uvádza dva odvolacie dôvody.

1. V rámci prvého odvolacieho dôvodu odvolaiteľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v tejto veci neuplatnil článok 7 ods. 2 nariadenia (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾.
 - a) V prvom rade sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade pojmu „jediná koncentrácia“, keď neuplatnil odôvodnenie 20 nariadenia č. 139/2004 ako základ pre výklad úmyslu normotvorcu EÚ považovať za „jedinú koncentráciu“ všetky transakcie, ktoré „sú uskutočnené za rovnakých podmienok“.
 - b) V druhom rade sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade odôvodnenia článku 7 ods. 2 nariadenia č. 139/2004.
2. V rámci druhého odvolacieho dôvodu odvolaiteľka tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď za jedno konanie uložil dve pokuty.
 - a) Rozsudok porušuje zásadu *ne bis in idem*, keďže ukladá spoločnosti Marine Harvest pokutu dvakrát za nadobudnutie vlastníctva k 48,5 % podielu pána Maleka: 10 miliónov eur na základe článku 14 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 139/2004 za údajné uskutočnenie koncentrácie pred jej oznámením (údajné porušenie článku 4 ods. 1 nariadenia č. 139/2004) a tiež 10 miliónov eur podľa článku 14 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 139/2004 za údajné uskutočnenie koncentrácie pred jej schválením (údajné porušenie článku 7 ods. 1 nariadenia č. 139/2004).

- b) Subsidiárne, rozsudok porušuje zásadu započítania, keďže pri ukladaní druhej sankcie nezohľadnil prvú sankciu.
- c) Ďalej subsidiárne, Všeobecný súd sa v rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď neuplatnil zásadu súbežnosti protiprávneho konania: údajné porušenie oznamovacej povinnosti podľa článku 4 ods. 1 je osobitným druhom protiprávneho konania splyvajúcim s údajným porušením povinnosti zdržať sa konania podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 139/2004, ktoré je všeobecnejším protiprávnym konaním.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mím. vyd. 08/003, s. 40).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) 8. januára 2018 – Sole-Mizo/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Vec C-13/18)

(2018/C 142/31)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Sole-Mizo

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciálne otázky

1. Je v súlade s ustanoveniami práva Spoločenstva, ustanoveniami smernice Rady 2006/112/ES⁽¹⁾ z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“) (najmä s ohľadom na jej článok 183) a so zásadami efektivity, priameho účinku a ekvivalencie, taká vnútroštátna prax členského štátu, podľa ktorej sa pri preskúmaní relevantných ustanovení v oblasti úrokov z omeškania vychádza z predpokladu, že sa vnútroštátny daňový orgán nedopustil porušenia právnych predpisov, t. j. že nebol v omeškaní, pokiaľ ide o neodpočítateľnú časť dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“)… zodpovedajúcu nadobudnutiam tovarov, za ktoré zdaniteľné osoby nezaplatili, keďže v čase rozhodnutia vnútroštátneho daňového orgánu, bola v účinnosti vnútroštátna právna úprava, ktorá bola v rozpore s právom Spoločenstva a nezlučiteľnosť požiadavky stanovenej v tejto vnútroštátnej úprave s právom Spoločenstva konštatoval Súdny dvor až neskôr?
2. Je v súlade s právom Spoločenstva, najmä s ustanoveniami smernice o DPH (najmä s ohľadom na jej článok 183) a so zásadami ekvivalencie, efektivity a proporcionality, taká vnútroštátna prax členského štátu, podľa ktorej sa pri preskúmaní relevantných ustanovení v oblasti úrokov z omeškania rozlišuje v závislosti od toho, či k nevráteniu dane daňovým orgánom došlo v súlade s vtedy platnými ustanoveniami vnútroštátneho práva, ktoré sú v rozpore s právom Spoločenstva, alebo či k nevráteniu dane došlo v rozpore s týmito ustanoveniami, a ktorá, pokiaľ ide o úroky z DPH, ktoré nemohli byť vrátené v primeranej lehote z dôvodu požiadavky vnútroštátneho práva, ktorá bola vyhlásená Súdnym dvorom za nezlučiteľnú s právom Únie, stanovuje dve odlišné obdobia, pre ktoré je charakteristické, že

— v prvom období majú zdaniteľné osoby nárok len na úroky z omeškania, ktoré zodpovedajú základnej sadzbe centrálnej banky pri zohľadnení skutočnosti, že vzhľadom na to, že maďarská právna úprava, ktorá je v rozpore s právom Spoločenstva, bola ešte v tom čase platná, maďarské orgány nekonali protiprávne, keď nepovolili v primeranej lehote vyplatenie DPH uvedenej na faktúrach, kým